

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Atât timp cât a trăit sub orizontul mitului, ființa umană nu a simțit nevoia unei exteriorizări, prin comunicare informațională, a sensurilor. În societățile arhaice, fiecare participa atât în mod conștient cât și inconștient la sensuri, rituri, evenimente. Orice mit, pentru a exista, implica o credință indubitabilă în el; orice ritual era eficient numai în condițiile unui respect total pentru întregul său complex de gesturi semnificative. Important era nu nivelul empiric al experienței mitico-magice, ci orizontul ei simbolic.

Degradarea treptată a miturilor, a dus la căderea lor la rangul de basm, legendă sau povestire fantastică datorită schimbărilor de atitudine impuse de acumularea unor cunoștințe științifice și a unor experiențe practice suplinind setea de divinitate.

Pierzând patrimoniul miturilor societatea umană a pierdut și capacitatea inițierii în sensul unei iluminări sau al percepției extrasenzoriale. În vechile comunități, marea carte a cosmosului putea fi citită și interpretată nu numai de către specialiștii sacralului, ci și de oamenii obișnuiți care-i ascultau și-i priveau pe bătrâni. Această interpretare le era favorizată de o meditație încă netulburată de bruiatul informațional agresiv al zilelor noastre, când suntem manipulați de televiziuni și internet.

To the Reader

As long as the human being lived under the horizon of the myth, it did not feel the need to externalize, through informational communication of meanings. In archaic societies, everyone participated both consciously and unconsciously in meanings, rites, events. Any myth, to exist, required an undoubted belief in it; any ritual was effective only in conditions of total respects for its whole complex of meaningful gestures. What mattered was not the empirical level of the mythical-magical experience, but its symbolic horizon.

The gradual degradation of myths led to the fall to the rank of a fairy tale, a legend or fantastic story due to changes in attitudes imposed by the accumulation of scientific knowledge and practical experiences supplying the thirst for divinity.

By losing the heritage of myths, human society also lost the ability to initiate in the sense of enlightenment or extrasensory perception. In ancient communities, the great book of cosmos could be read and interpreted not only by the specialists of the sacred but also by ordinary people who listened and watched the elders. This interpretation was favoured by a meditation still undisturbed by the aggressive informational jamming of these days when we are manipulated by television and the internet.